

شنایخت عوامل مؤثر در استئوآرتربیت زانو و برآورد شیوع آنها در مراجعان به درمانگاههای ارتوپدی تهران

نوشتار فوق حاصل مطالعه‌ای گذشته نگر است و روی پرونده‌های ۱۷۶ نفر از مراجعه کنندگانی که از درد زانو شکایت داشته و طی آبانماه ۱۳۷۷ لغایت مرداد ماه ۱۳۷۸ به درمانگاههای ارتوپدی تهران مراجعه کرده‌اند و تشخیص استئوآرتربیت برای آنها داده شده، انجام گرفته است. انتخاب پرونده‌ها به طور تصادفی و هدف مطالعه شناسایی عوامل مؤثر در استئوآرتربیت زانو و برآورد شیوع آن در زانوها بوده است.

شیوع استئوآرتربیت در « فقط زانوی چپ » برابر $۲/۹$ درصد، در « فقط زانوی راست » برابر $۴/۹$ درصد و در هر « دوزانو » $۳/۷$ درصد است.

متغیر جنس بر شیوع این بیماری اثر معنی دار (۰/۰۲ = P) به طوری که شیوع در زنان بیش از مردان دیده می‌شود. هر چند به طور کلی شیوع این بیماری در شهر بیشتر از روستاست، ولی این اختلاف معنی دار نیست و محل سکونت اثر معنی داری بر این بیماری نشان نمی‌دهد (۰/۱۴۷۱ = P). با افزایش سن، شیوع استئوآرتربیت زانو افزایش می‌باید (۰/۰۱ = P).

به طور کلی، شغل افراد بر استئوآرتربیت زانو مؤثر است، به طوری که، شیوع این بیماری در افرادی که کارهای یدی دارند، بیشتر از کسانی است که کار فکری انجام می‌دهند.

در بین عوامل تشید درد، هم در مجموع، هم در « هر دو زانو » و هم در « فقط زانوی راست »، بیشترین تأثیر را « نشستن چهار زانو » و کمترین اثر را « پیاده روی کوتاه » داراست، در حالی که، « پیاده روی طولانی » در « فقط زانوی چپ »، بیشترین اثر و « در حال استراحت » کمترین اثر را نشان می‌دهد.

« استراحت کامل »، هم در مجموع، هم در هر دو زانو، هم در زانوی چپ و هم در زانوی راست، به طور متوسط $۴/۰$ درصد باعث بهبودی درد می‌شود. در حالی که، هم در مجموع، هم در زانوی راست و هم در هر دو زانو، « نشستن روی صندلی و مبل » کمترین اثر را در بهبودی درد دارند، ولی در « فقط زانوی چپ »، « دراز کردن پا »، کمترین اثر را در بهبودی درد داشته است.

عوامل فیزیکال شامل: تغیر شکل ظاهری مفصل در حال ایستادن، دامنه حرکات زانو و پارگی در میسک‌ها بر این بیماری اثر معنی داری دارند؛ همچنین عواملی که از طریق مشاهدات رادیولوژیک مشاهده شده‌اند، نظیر لاگری در مفصل، اسکلروزه شدن استخوان زیرغضروف، تشکیل کیست، تشکیل استوفیت و غیر طبیعی بودن زانو از نظر بیومکانیکی بر استئوآرتربیت زانو اثر معنی دار دارند. متغیرهای قد، وزن، ضربه دیدن زانو، سابقه عضوت آن، استفاده از صندلی و مبل، درمانهای دارویی، نوع سیستم بهداشتی، ورزش کردن، درمانهای غیر دارویی، از جمله دیگر عوامل مؤثر بر این بیماری هستند.

دکتر سید محمد ابراهیم موسوی
استادیار دانشگاه آزاد اسلامی

وازگان کلیدی: استئوآرتربیت زانو / زانوی چپ / زانوی راست / هر دو زانو

نادیده گرفته شوند، روش خانه داری و آشپزی که در ایران معمولاً به صورت ایستاده انجام می گیرد و گاهی تا ۱۲ ساعت در روز هم می رسد، از این جمله است.

لذا با توجه به اهمیت این بیماری، این بررسی در صدد است که عوامل مؤثر را شناسایی و با ارائه روش‌های پیشگیری از تشدید بیماری، باعث تسهیلاتی در زندگی فردی و اجتماعی شود.

هدف ۹ (ووش بلالی)

شناسایی عوامل مؤثر در استتوآرتیت زانو، برآورد میزان شیوع و ارائه توصیه‌های لازم برای پیشگیری و درمان استتوآرتیت زانو، اهداف این پژوهش را تشکیل می‌دهند.

حجم نمونه ۱۷۶ نفر بوده است که به طور تصادفی از پرونده‌های مراجعه کنندگان به درمانگاه‌های ارتوپدی تهران که طی آبان ماه ۱۳۷۷ لغایت مرداد ماه ۱۳۷۸ به این درمانگاه‌ها مراجعه نموده و از درد زانو شکایت داشته‌اند و تشخیص استتوآرتیت زانو توسط متخصص داده شده است، انتخاب گردیده‌اند، لذا این مطالعه از نوع گذشته‌نگر است.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه و روش‌های جمع‌آوری، مصاحبه و مشاهده بالینی فرد نمونه بوده است. معاینه بالینی بیمار توسط پزشک انجام گرفته و موارد مندرج در پرسشنامه در ارتباط با بیماری نیز توسط پزشک پاسخ داده شده است.

به منظور بررسی اعتبار پرسشنامه، ابتدا برای ۲۰ نفر از مراجعه کنندگان، دوبار به فاصله یک هفته تکمیل شد که ضریب همبستگی به دست آمده از نمرات پرسشنامه در دو نوبت، ۹۱ درصد بوده است.

بررسی ارتباط متغیر استتوآرتیت زانو با متغیرهای مستقل، با استفاده از روش آماری کای دو و ضرایب توافقی و اسپیرمن انجام گرفته است.

یافته‌ها

جدول یک وضعیت استتوآرتیت زانو را در زنان و مردان نشان می‌دهد، به طور مثال، ۵۲/۴ درصد مردان و ۲۹/۰ درصد زنان، در هر دو زانوی خود درد داشته‌اند، ملاحظه می‌شود که شیوع استتوآرتیت فقط در زانوی چپ، برای ۲۲/۹ درصد، فقط در زانوی راست ۳۹/۴ درصد و در هر دو زانو، ۳۷/۶ درصد است. جدول دو وضعیت استتوآرتیت زانو را به تفکیک مناطق شهری و روستایی نشان می‌دهد، مثلاً ۳۹/۶ درصد از بیماران

نمایه

مفصل زانو یکی از مهمترین مفاصل بدن است. این مفصل لولایی که بزرگترین مفصل سینوویال بدن است، نقش مهمی در حرکت و تحمل وزن بدن ایفا می‌کند. به دلیل موقعیت استراتژیک این مفصل، اختلال در کار آن تأثیر بسیاری بر زندگی فرد خواهد گذاشت.

وضعیت حساس و محل قرار گرفتن مفصل، آنرا مستعد تروما و بیماری‌های مختلف می‌کند و عوامل محیطی، نحوه زندگی، طرز استفاده از عضو، در ایجاد اختلالات مختلف برای آن ایفای نقش می‌کنند.

از بیماری‌های مهم و بسیار شایع زانو، استتوآرتیت، یا به عبارت دیگر، آرتروز مفصل زانوست که موجب درد، تورم، اختلال در دامنه حرکت و امثال آن خواهد شد. با توجه به انواع عوامل محیطی، فردی، نژادی و تروماهای واردہ که می‌توانند از علل ایجاد کننده باشند، پیشگیری از این بیماری حائز اهمیت فراوانی است و این امر بدون شناسایی دقیق علل آن ممکن نمی‌شود. پس از شناسایی علل ایجاد کننده بیماری است که می‌توان روش‌های شخصی برای پیشگیری و درمان ارائه داد و به فواید فردی، روانی، اجتماعی و حتی اقتصادی ناشی از آن دست یافت.

Peterson,I و همکارانش به منظور بررسی هماهنگی بین وجود علائم اولیه رادیولوژیکی و درجه بیماری، ۲۰۴ فرد ۵۴ تا ۳۵ ساله را بر طبق گرید I تقسیم‌بندی Ahlback (باریک شدن فاصله مفصلی) و انتخاب کرده، سه تست تعادلی استاتیک و دینامیک، یک تست قدرت عضلانی و یک تست قدرت راه رفتن بر روی آنها انجام دادند. نتایج مشخص کرد که بین علائم رادیولوژیکی اولیه و شدت بیماری و اختلال تستها ظرفیت عملکردی وجود دارد(۲).

Schauity,J. و همکارانش به منظور بررسی تشخیص استتوآرتیت توسط خود بیمار، ۵۰۰ فرد ۴۵-۶۴ ساله را از طریق پرسشنامه‌ای حاوی مشکلات عضلانی اسکلتی، مورد بررسی قرار دارند؛ پس از ۶ ماه، این افراد، توسط یک ارتوپد و یک مفصل شناس حاذق مورد معاینه قرار گرفتند. نتایج حاکی بود که در ۷۶ درصد موارد، تشخیص اشخاص توسط متخصصان تأیید شد.(۳)

آرتروز زانو، از شایع‌ترین آرتروزهای مفاصل محیطی در کشور است. هرچند عوامل احتمالی ژنتیکی و فشارهای غیرطبیعی روی غضروف و کارهای بیش از حد می‌توانند از علل ایجاد آرتروز تلقی شوند، ولی عوامل ناشی از آداب و رسوم نیز نباید

مراجعه کننده که ساکن شهر بوده‌اند، فقط درد زانوی راست داشته‌اند. این رقم در مراجعه کنندگان ساکن روستا ۱/۴۲ درصد بوده است.

جدول ۱ - وضعیت استثنوآرتریت زانو در زنان و مردان پیمار

جمع		زن		مرد		زانوی دارای درد
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۲۲/۹	۳۹	۲۹/۹	۳۲	۱۱/۱	۷	فقط چپ
۳۹/۴	۶۷	۴۱/۱	۴۴	۳۶/۵	۲۳	فقط راست
۳۷/۶	۶۴	۲۹/۰	۳۱	۵۲/۴	۳۳	هردو
۱۰۰/۰	۱۷۰	۱۰۰/۰	۱۰۷	۱۰۰/۰	۶۳	جمع

⁽¹⁾LR = 12/59 & P = .104

جدول ۲ - وضعیت استثمار تربیت زانو بر حسب محل سکونت سماران

جمع		روستا		شهر		زانوی دارای درد
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
(۲)۱۹/۶	۳۱	۵/۳	۱	۲۱/۶	۳۰	فقط چپ
(۲)۳۹/۹	۶۳	۴۲/۱	۸	۳۹/۶	۵۵	فقط راست
(۲)۴۰/۰	۶۴	۵۲/۶	۱۰	۳۸/۸	۵۴	هردو
۱۰۰/۰	(۱)۱۵۸	۱۰۰/۰	۱۹	۱۰۰/۰	۱۳۹	جمع

LR=۳/۸۴ & P=.۰/۱۴۷

۱- کمتر بودن جمع به این دلیل است که در برخی پرسشنامه‌ها محل سکونت مشخص نبود.

۲- تفاوت این ارقام با ارقام جدول ۱ ناشی از نامشخص بودن محل سکونت در برخی پرسشنامه هاست.

همین دلیل، درصد ها بر اساس تعداد پاسخ ها محاسبه شده است.
 جدول شماره چهار نشان دهنده عوامل بهبودی درد در زانوهای افراد است. از بین عوامل مندرج در این جدول بیشترین درصد (۶۰/۶) مربوط به افرادی است که استراحت کامل داشته اند. این رقم در کسانی که فقط زانوی چپ آنها درد داشته، ۵/۳۹ درصد و در افرادی که فقط به درد زانوی راست دچار بوده اند، ۵/۴۱ درصد و در کسانی که درد هر دو زانو داشته اند، ۵/۴۰ نیز است. توضیع جدول سه در مورد تعداد پاسخ ها در جدول ۴ نیز باید مد نظر قرار گیرد.

جدول شماره سه عوامل تشدید درد در زانوها افراد را نشان می‌دهد. از بین عوامل فوق، نشستن چهارزمانه بیشترین درصد (۳۲/۴) را دارد و این رقم در کسانی که فقط به درد زانوی چپ دچار بوده‌اند، ۳۸/۴ درصد، در کسانی که فقط زانوی راست آنها درد داشته، ۳۴/۰ درصد و در افرادی که دچار هر دو زانو بوده‌اند، ۳۵/۸ درصد بوده است. ذکر این نکته ضروری است که چون هر فردی می‌توانست به بیش از یکی از عوامل تشدید کننده اشاره کند، لذا تعداد پاسخ‌ها بیش از تعداد پاسخگویان است و به

جدول ۳ - عوامل تشدید درد در زانوهای دارای درد براساس اظهار بیماران

جمع		هر دو زانو		فقط زانوی راست		فقط زانوی چپ		عامل تشدید درد
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۳/۰	۱۳	۱/۷	۳	۴/۶	۷	*۲۷/۹	۳	پیاده روی کوتاه
۳۲/۷	۱۴۱	۳۱/۸	۵۶	۳۲/۰	۴۹	۳۵/۳	۳۶	پیاده روی طولانی
۳۳/۴	۱۴۴	۳۵/۸	۳۶	۳۴/۰	۵۲	۲۸/۴	۲۹	نشستن چهار زانو
۲۴/۱	۱۰۴	۲۲/۷	۴۰	۲۰/۹	۳۲	۳۱/۴	۳۲	ایستادن
۵/۳	۲۳	۶/۸	۱۲	۶/۵	۱۰	۱/۰	۱	در حال استراحت
۱/۴	۶	۱/۱	۲	۲/۰	۳	۱/۰	۱	سایر
۱۰۰/۰	(۱)۴۳۱	۱۰۰/۰	۱۷۶	۱۰۰/۰	۱۵۳	۱۰۰/۰	۱۰۲	جمع

۱- جدول براساس تعداد پاسخ‌ها تنظیم شده است و چون هر فرد می‌توانست بیش از یک عامل را بیان کند، لذا جمع بیش از تعداد نمونه است.

* کلیه درصدها براساس تعداد پاسخ‌ها محاسبه شده‌اند.

جدول ۴ - عوامل بهبودی درد در زانوهای دارای درد براساس اظهار بیماران

جمع		هر دو زانو		فقط زانوی راست		فقط زانوی چپ		عامل درد
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۳۰/۷	۱۱۵	۳۴/۶	۵۳	۲۶/۷	۳۶	۳۰/۲	۲۶	استفاده از مسکن‌ها
۱۳/۱	۴۹	۶/۵	۱۰	۲۰/۰	۲۷	۱۴/۰	۱۲	نشستن روی صندلی و مبل
۱۵/۰	۵۶	۱۸/۳	۲۸	۱۱/۱	۱۵	۱۵/۱	۱۳	دراز کردن پا
۴۰/۶	۱۵۲	۴۰/۵	۶۲	۴۱/۵	۵۶	۳۹/۵	۳۴	استراحت کامل
۰/۵	۲	-	-	۰/۷	۱	۱/۲	۱	سایر
۱۰۰/۰	(۱)۴۳۱	۱۰۰/۰	۱۵۳	۱۰۰/۰	۱۳۵	۱۰۰/۰	۸۶	جمع

۱- جدول براساس تعداد پاسخ‌ها تنظیم شده است و چون هر فرد می‌توانست بیش از یک پاسخ را انتخاب کند، لذا جمع، بیش از تعداد نمونه است.

* کلیه درصدها برحسب تعداد پاسخ‌ها محاسبه شده‌اند.

«کاری‌دی» نظیر مشاغل کشاورزی، کارگری و غیره که شیوعی برابر ۵۳/۷ درصد دارد. متغیر سن بر استوآرتریت زانو اثر معنی دار دارد. ($P=0/000$) و میانگین آن ۴۵/۶ سال است. متغیرهای قد ($P=0/0002$) و وزن ($P=0/014$) به ترتیب با میانگین‌های ۱۶۳/۵ سانتی‌متر و ۶۹/۷ کیلوگرم بر متغیر زانو درد، اثر معنی داری نشان می‌دهند.

در جدول ۶ متغیرهایی درج شده‌اند که اثری بر استوآرتریت زانو ندارند. به طور مثال، «ضخیم شدن پرده مفصل» اثر معنی داری را نشان نمی‌دهد ($P=0/072$)

در جدول پنج متغیرهایی که بر استوآرتریت زانو اثر معنی دار دارند ($P<0/05$) همراه شیوع آن‌ها درج شده است. در بررسی تأثیر این متغیرها، سطح اشتباه ($\alpha=0/05$) در نظر گرفته شده است؛ در این جدول ستون اول نام متغیر، ستون دوم شیوع متغیر و ستون سوم سطح معنی دار بودن هر متغیر را نشان میدهد. ملاحظه می‌شود که متغیر «تشکیل کیست» با شیوعی برابر ۱۵/۶ درصد بر استوآرتریت زانو اثر معنی دار دارد ($P=0/001$). متغیر شغل که اثر معنی داری بر استوآرتریت زانو دارد ($P=0/039$) در دو گروه در نظر گرفته شده است یکی «کار فکری» نظیر مشاغل تدریس، تحصیل و امثال آن شیوع ۴۶/۳ درصدی دارد و

جدول ۵ - متغیرهای مؤثر بر استثوآرتیت زانو و شیوع آنها.

نام متغیر	شیوع به درصد	سطح معنی دار بودن	تأثیر متغیر
تغییر شکل ظاهری مفصل در حال ایستادن	۴/۱	۰/۰۲۸	
دامنه حرکات زانو	۸/۴ Ext ۱۳/۱ Flex	۰/۰۰۰	محدودیت در
پارگی در منیسکها	۶/۳	۰/۰۴۱	
لاگری در مفصل	۳۴/۶	۰/۰۰۱	
اسکلروزه شدن استخوان زیر غضروف	۲۸/۶	۰/۰۰۲	
تشکیل کیست	۱۵/۶	۰/۰۰۱	
تشکیل استنوفیت	۲۷/۲	۰/۰۰۰	
غیرنرمال بودن از نظر بیومکانیکی	۸/۴	۰/۰۴۳	
ضریبه دیدن زانو	۲۴/۶	۰/۰۲۱	
عفونت کردن زانو	۱/۲	۰/۰۳۹	
ورزش کردن	۴۲/۹	۰/۰۰۰	
استفاده از صندلی و مبل	۸۲/۳	۰/۰۰۰	
داشتن درمان دارویی	۸۵/۷	۰/۰۴۲	
داشتن درمان غیردارویی	۳۶/۷	۰/۰۴۶	
نوع سیستم بهداشتی	۸۷/۶ ۷/۱ ۵/۳	۰/۰۰۳	فقط ایرانی فقط خارجی هر دو
شغل	۴۶/۳ ۵۳/۷	۰/۰۳۹	کار نکری کار یابی
سن	۴۵/۶	۰/۰۰۱	میانگین
قد به سانتی متر	۱۶۳/۵	۰/۰۰۲	میانگین
وزن به کیلوگرم	۶۹/۷	۰/۰۱۴	میانگین

* سطح اشتباه $\alpha=0.05$ در نظر گرفته شده است.

جدول ۶ - متغیرهای غیر مؤثر بر استثوآرتیت زانو

نام متغیر	سطح معنی دار بودن	نام متغیر	سطح معنی دار بودن	نام متغیر
تأثیر متغیر	تأثیر متغیر	تأثیر متغیر	تأثیر متغیر	تأثیر متغیر
۰/۰۶۰	آتروفی عضلانی	۰/۸۵۶	تغییر شکل ظاهر مفصل در حال خوابیدن	
۰/۸۹۶	وضعیت لگامت ها	۰/۳۹۳	وجود مایع در مفصل	
۰/۰۶۲	کاهش التهاب در اثر درمان غیردارویی	۰/۰۷۲	ضخیم شدن پرده مفصل	

بهمت

اثر را در بهبودی درد دارا هستند.

در جدول پنج متغیرهایی درج شده‌اند که اثر معنی‌داری بر استئوآرتربیت زانو از خود نشان داده‌اند. سن فرد اثر معنی‌داری بر این بیماری نشان می‌دهد ($P = 0.001$) به طوری که، هر چه سن افراد افزایش می‌یابد، شیوع این بیماری نیز بیشتر مشاهده می‌شود. به طور کلی، عوامل فیزیکال شامل تغیر شکل ظاهری مفصل در حال ایستادن، دامنه حرکات زانو و پارگی در منیسک‌ها، اثر معنی‌داری بر استئوآرتربیت زانو نشان می‌دهند. همچنین عواملی که از طریق مشاهدات رادیوژیک شناسایی شده‌اند، نظری: لاغری در مفصل، اسکلروزه شدن استخوان زیرغضروف، تشکیل کیست، تشکیل استوفیت و غیرنرم‌مال بودن زانو، از نظر یومکانیکی نیز بر استئوآرتربیت زانو اثری معنی‌دار دارند.

ضربه دیدن زانو، سابقه عفونت آن، استفاده از صندلی و مبل، درمانهای غیردارویی و نوع سیستم بهداشتی مورد استفاده، از دیگر عوامل مؤثر برای بیماری هستند. $87/6$ درصد نوع سیستم بهداشتی مورد استفاده فقط ایرانی بوده، $1/1$ درصد فقط خارجی و $5/3$ درصد، از هر دو سیستم ایرانی و خارجی استفاده می‌کرده‌اند، ورزش کردن نیز عاملی مؤثر بر استئوآرتربیت زانو است و البته تأثیر انواع ورزش متفاوت است. بررسی Hafn,T و همکارانش نشان می‌دهد که میزان درد زانو در ورزشکاران فعل، به تعداد سالهای ورزش کردن آنان و تعداد ساعات ورزش بستگی دارد؛ بیشترین درد در بین ورزشکاران ژیمناستیک، فوتbal و شنا رایج بوده و کمترین درد مربوط به تنیس بازان بوده است (۴). داشتن درمان دارویی نیز اثر معنی‌داری بر این بیماری نشان می‌دهد.

Distalm و همکارانش نشان داده‌اند که میزان بهبودی (کاهش درد، بهبود دامنه حرکت) در افرادی که روزانه 10 mg از داروی جدید استفاده می‌کنند، به مرتب بیشتر از کسانی بوده که دارویی دریافت نکرده‌اند. بیشترین اثر در زمینه کاهش درد در هنگام استراحت بوده است.

پیشنهادها

با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود:

- ۱- مشابه چنین تحقیقی در سطح گسترده‌تر در تهران و سایر شهرستانها انجام گیرد.
- ۲- مشابه چنین تحقیقی در کشورهای هم‌جوار که فرهنگ سنتی مشابه دارند انجام گیرد.
- ۳- با توجه به نتایج تحقیق، موارد زیر برای پیشگیری از

جدول یک حاکی است که شیوع استئوآرتربیت زانو در «فقط زانوی چپ» هم با «فقط زانوی راست» و هم با «هردوzanو» اختلاف معنی‌داری دارد، ولی بین «فقط زانوی راست» و «هردوپا» اختلاف چندانی وجود ندارد و این امر می‌تواند ناشی از اتکای بیشتر افراد بر زانوی راست در کارهای سنگین باشد. مقدار نسبت بزرگ‌نمایی ($LR = 12/59$) نشان می‌دهد که به طور کلی، جنس بر این بیماری اثر معنی‌دار دارد ($P = 0.002$) به طوری که درد زانوی چپ، در زنان به مراتب بیشتر از مردان ($29/9$ در مقابل $11/1$ درصد) و درد زانوی راست نیز، در زنان بیشتر از مردان است، ولی درد هر دو زانو، در مردان به مراتب بیشتر از زنان است ($29/0$ در مقابل $52/4$ درصد) و به طور کلی، شیوع استئوآرتربیت در زنان بیشتر از مردان مشاهده می‌شود.

مقدار نسبت بزرگ‌نمایی ($LR = 3/84$) در جدول دو نشان می‌دهد که به طور کلی، محل سکونت تأثیر معنی‌داری بر استئوآرتربیت زانو ندارد ($P = 0.147$) هر چند شیوع «فقط در زانوی چپ» در شهر به مراتب بیشتر از روستاست ($21/6$ در مقابل $3/5$ درصد) ولی در «هردوzanو»، در مناطق شهری کمتر از مناطق روستایی است ($38/8$ در مقابل $52/6$ درصد).

جدول سه حاکی است که به طور کلی، در بین عوامل تشید کننده درد، نشستن چهار زانو با شیوعی برابر $4/33$ درصد، بیشترین رقم را داراست و با صرف نظر کردن از ردیف سایر، پیاده‌روی کوتاه با رقم $0/3$ درصد کمترین شیوع را داراست. این امر در مورد هر دو زانو به ترتیب با ارقام $35/8$ درصد و $1/7$ درصد و در «فقط زانوی راست» با ارقام $34/0$ درصد و $4/6$ درصد نیز صادق است، ولی در «فقط زانوی چپ» عامل «پیاده‌روی طولانی» بیشترین رقم ($35/3$ درصد) و «در حال استراحت» کمترین رقم ($1/0$ درصد) را به خود اختصاص می‌دهد.

همان‌گونه که جدول چهار نشان می‌دهد، به طور کلی، استراحت کامل با رقمی معادل $4/6$ درصد بیشترین اثر را در بهبودی درد زانو داشته است، در حالی که، با حذف ردیف سایر، نشستن روی صندلی و مبل با رقمی معادل $13/1$ درصد، کمترین اثر را در بهبودی درد داشته‌اند. همین عوامل در «هردوzanو» به ترتیب با ارقام $4/5$ درصد و $6/5$ درصد و در «فقط زانوی چپ» با ارقام $39/5$ درصد و $14/0$ درصد نیز مشاهده می‌شود، در حالی که در «فقط زانوی راست»، عامل استراحت کامل با رقم $41/5$ درصد و عامل درازکردن پا با رقم $11/1$ درصد، کمترین

- استفاده از سرویسهای بهداشتی فرنگی
- رعایت نکات لازم در موارد واردآمدن استرس به زانو، مثل بالارفتن از پله و کوهنوردی
- اجرای ورزش‌های فیزیوتراپی مناسب به منظور تقویت عضلات ران و زانو

تقدیر و تشکر

از سرکار خانم دکتر ماهرخ دانه‌کار که رهنمودهای شایسته و مفیدی ارائه کرده‌اند، هم چنین از دکتر فریس نیک‌نفس که در جمع‌آوری و پردازش داده‌ها نقش مؤثری داشته‌اند، سپاسگزاری می‌کنم.

- استتوآرتربیت زانو توصیه می‌شود:
- حفظ و نگهداری وزن در حد ایده‌آل و در صورت لزوم کاهش آن
- توصیه‌های شغلی مناسب برای استفاده صحیح از زانو و پیشگیری از استتوآرتربیت زانو در مشاغل پرخطر
- معاینات دوره‌ای و برسیهای مقتضی شغلی به منظور تشخیص زود هنگام استتوآرتربیت زانو و اقدام به درمان در موارد خاص
- مراجعت به پزشک به منظور درمان صحیح هر گونه تروما به زانو
- مراجعت به پزشک برای درمان صحیح هر گونه بیماری زانو
- اجرای صحیح و علمی ورزش‌های مختلف
- استفاده از الگوی صحیح نشستن و استفاده از مبل و صندلی به جای دو زانو با چهار زانو نشستن

۱- اصول ارتوبدی و شکستگی استخوان - دکتر بهادر اعلمی هرنده - ۱۳۷۰ - ستاد انقلاب فرهنگی نشر دانشگاهی

2-Operative orthopaedics - M Chapman 1997 - Lippincott pub.

3-Outline of fractures - Crawford - Admms - 1996 - Churchill Livingstone.

4-Outline of Orthopaedics - Crawford - Adams - 1996 - Churchill Livingstone.

5-Orthopaedics - Charles R. Clark - 1996 - Churchill Livingstone.

6-Cash's Textbook of Orthopaedics - Dowling Marine 1994 - Churchill Livingstone.